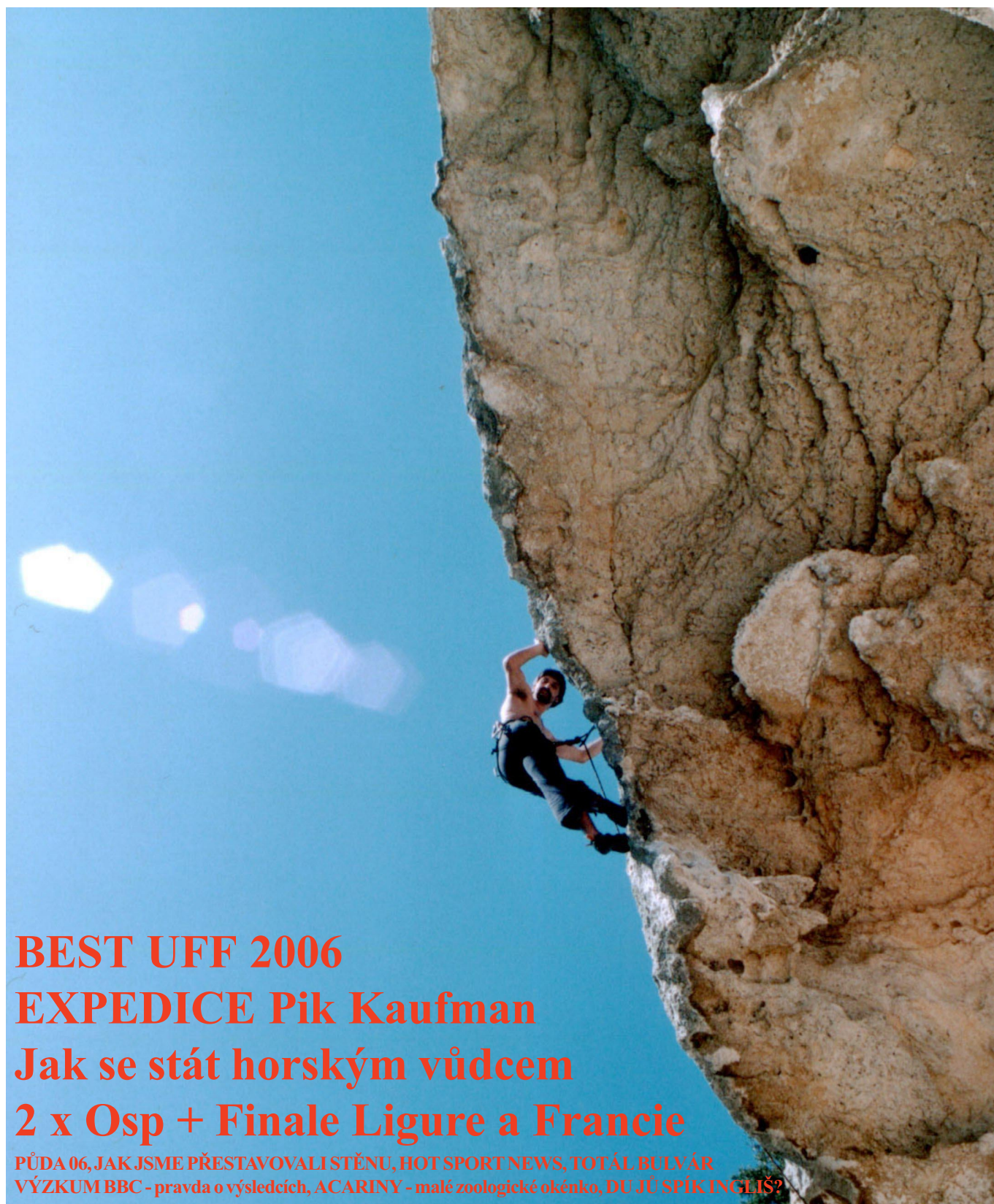

CLIMBzin

Občasný zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

leden 2007, číslo 7

BEST UFF 2006

EXPEDICE Pik Kaufman

Jak se stát horským vůdcem

2 x Osp + Finale Ligure a Francie

**PŮDA 06, JAK JSME PŘESTAVOVALI STĚNU, HOT SPORT NEWS, TOTÁL BULVÁR
VÝZKUM BBC - pravda o výsledcích, ACARINY - malé zoologické okénko, DU J'Ů SPIKINGLIŠ?**

Co řekl *Malý Kuba*

foto (c) 2005 Masik

„Těsně před tím, než nastoupil do svého „lehkého“

bouldru.

„To lezou i báby s nůši“

Uff nitř:

Spousta stránek 4 teen - že by se z lezeckého magazínu stal magazin pro týnedžry?!?

Co řekl - Malý Kuba	2
Happy new year	2
ó es pé I a II- skupinka brodských milovníků vyhrátého vápence a studeného piva byla ve známé slovinské oblasti...	3
Finale Ligure, Monaco, Castillon - ideální místa pro lezeckou dovolenou na konec roku 2006	4
Jak se člověk stane horským vůdcem - krátká zповěď jednoho z prvních profi horských vůdců v ČR	5
Expedice Pik Kaufman 2006 - vyprávění Vládi Bureše o zážitcích z vysokých nadmořských výšek	6
PŮDA 06 - výsledky bouldrových závodů v DN a několik momentek z oslavy 666. narozenin	8
Hot sport news - nejdůležitější sportovní počiny v našem klubu (takže vlastně na světové scéně).....	9
Několik krátkých zpráv a informací.....	9
Co sa chystá - v nejbližší době za akce?.....	10
Co sa událo - v poslední době	10
Totál bulvár - co si asi šeptají plši zimující ve skalních dutinách chřibských skal?.....	10
Du jú spík ingliš? - už třetí díl.....	10
BEST uff 2006 - ohlednutí za nejhodnotnějšími výkony členů našeho oddílu v roce 2006.....	11
Omezení v Chřibech - aneb co nám to jen pod stromček nadělila OVK Moravské Pískovce?.....	13
Rubrika na přání - pro tři krále.....	14
Ftip - aneb jak sa jeden z nejlepších členů uherskobrodského TOP týmu upsal Dáblu	14
Zmer si ho!!! - oprava výsledků výzkumu BBC.....	14

foto na titulní straně:
Radek Gabrhel v neznámém 6c+
Monte Sordo, Finale Ligure, Itálie
(c) 2006 Marcela Macek Leblochová

Motto:

Nejneodolatelnějším člověkem je snilek, jehož sny se staly skutečností.

Tania Blixen

Happy new year

Další rok máme za sebou. Další naše cíle a mety padly. Někdo je spokojen víc, jiný méně, ale příchod nové sezóny jsme slavili všichni stejně mohutně, se stejným očekáváním. Mezi hromadou předsevzetí a slibů určitě nechybí ani pár lezeckých nebo horolezeckých cílů. Příští rok zkrátka chceme výš, obtížněji a v lepším stylu. Klademe si před sebe nové cíle a připojujeme je k těm, které se nám v uplynulém roce nepodařilo naplnit. Někdo dal svoji vysněnou cestu, jiný práskal těžké onsajty, další řádili v letních i zimních horách a všichni společně vstupujeme do dalšího kola tohodle podivného dění. O cosi starší, o cosi zkušenější, budeme se i nadále rvát s gravitací, budeme i nadále hledat hranice našich fyzických i psychických sil a budeme chtít být lepší než ti ostatní. Každý máme svoje cíle a každý půjdeme trochu jinou cestou - stejně jako loni, předloni, před deseti lety. Někdo možná poleze míň, jiný víc, někdo překvapí a někdo ustrne - tak už to prostě bývá. Ať už to má ale dopadnout jakkoliv co se týká výkonů, mělo by to vždy skončit na výbornou, co se týká našeho zdraví. Nikdy nezapomeňte na opatrnost, nepřeceňujte své síly a jděte za svým vysněným cílem odhodlaně, ale s otevřenou a jasnou myslí, s rozumem a se skřítkem, který vám včas napoví, že je někdy lepší to otočit třeba pár metrů před vrcholem.

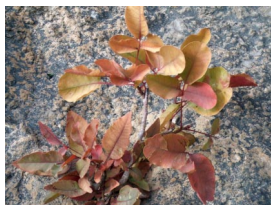
Přeju vám všem do nového roku a nové sezóny jen to nejlepší, hodně krásných vertikálních i horizontálních :-)) zážitků, pevné zdraví a vždy pohodový návrat.

- učitel -

OSP I a II

Ne, vůbec nejde o nový akční snímek! Místy by to totiž mohla klidně být spíš taková trochu hořká komedie!

První díl začal vznikat asi takhle: „Masi, pojď s nama do Ospu!“ A pokračovalo to: „Tož když teda nikoho jiného nemáte, tož já s vama pojedu!“ A jelo se. Masi, Kubča, malý Kuba a učitel. Cesta do ráje sportovního lezení byla započata. Nešlo to již zastavit. A mělo to být hodně zajímavé a napínavé - každý totiž do Ospu jel s nějakým velkým cílem: Kubča chtěl pokořit nějakou cestu za 7a minimálně PP, učitel si plánoval dát ten samý stupeň OS, Masik se rozhodl, že se ještě pokusí na poslední chvíli natrhnout Pólovi prdel (šlo přece jen o pivo) a malý Kuba nechtěl zůstat ani trochu pozadu.

Výsledky nebyly úplně ideální, ale i tak stálo zato. Někaké pěkné cesty padly. Učitel vyzkoušel téměř všechny 7a v Ospu i Mišej Peči a nic, Kubča téměř flashnul Jonathan Livingstone 7a, ale na druhý pokus už nezbylo sil, Masik přeběhl na flešáka jedno 6a+ (a netuše, co se stane za 14 dnů, začal do světa vykřikovat, že tu bečku platí Pólo) a malý Kuba, zničený hned první den třetí cestou za 6c, tomu všemu jaksi smutně přihlížel. Opravdu vyvedený zájezd. Teda vlastně americký film bez hepyendu.

*Hrenovnjača 6b+, Babna, Osp, leze Pólo
foto (c) 2006 Macek*

Druhý díl proběhl v rozdílném složení. Z původní, říjnové osádky jel na studentský svátek do Ospu jen učitel. Přidala se Macek, Pólo a Radúz s malým Honzíkem. Hodně zábavná byla už cesta - to, jak se ti dva vzadu přetlačovali ramenama - no špica. Tentokrát bylo trochu méně času, takže se lezlo jen v Ospu a hledala se ještě prázdná místa - tedy části a sektory, na kterých si učitelскеj ještě nezařadil. Několik 7a se nabízelo na Babně úplně vlevo a úplně vpravo. První den byl spíš jen takový rozlézací a lezlo se jen do 6c. Den druhý byl teplejší (šlo to i bez

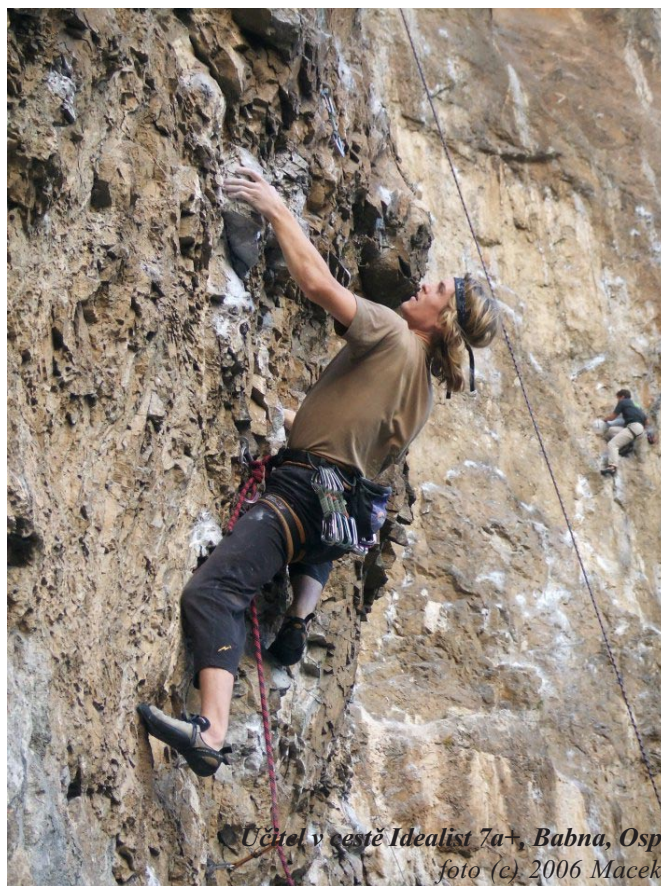

*MASIKOVIC Z JEHLIČKOVA ÚSTAVU
foto (c) 2006 Pólo*

trička) a obtížnost gradovala až k 7a na OS. Učitel to konečně dokázal a svoji první čistou osmu (7a) na OS dal. Ještěže je ten Osp tak převislý a madlovatý. Zahanbit se nedali ani ostatní. Pólo jasně ukázal Masikovi, že vítězem je on, když dal 2x 6b OS. Radek onsajtoval cesty až do 6b+ a Macek taky skousla a nějaké ty sedmičky práskla na ostrém konci.

Tož to je zatím konec filmu. Těšit se na jaro, až zase vyrazíme do Slovinska, a třeba se i přidejte, protože Osp a jeho vápno zato určitě stojí.

- učitel -

*Učitel v cestě Idealist 7a+, Babna, Osp
foto (c) 2006 Macek*

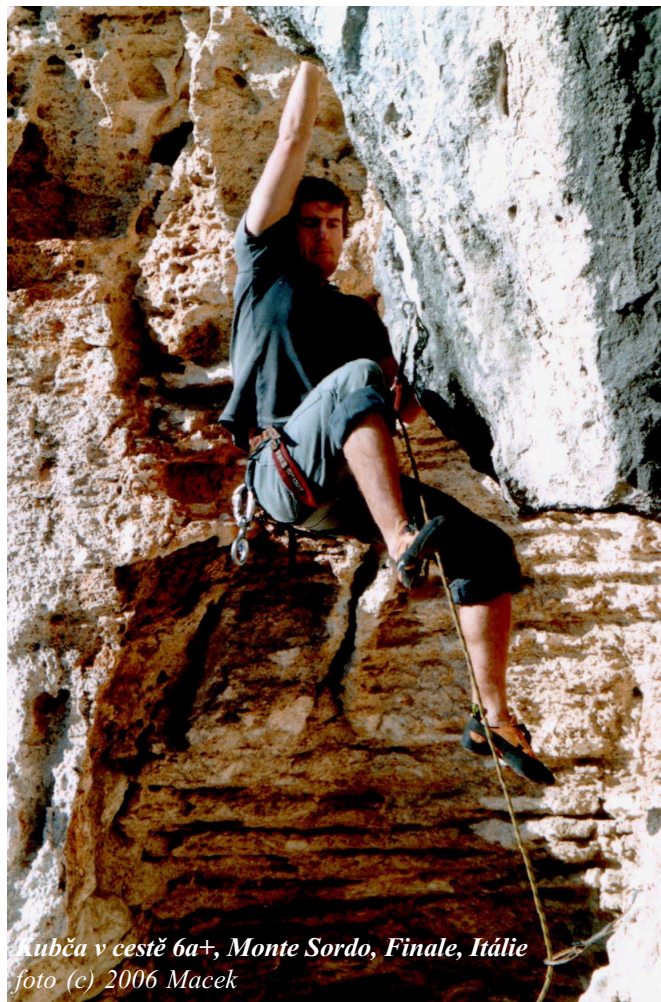
5.15... ..nejlepší guma na světě
nyní i v úpravách lubricated, flavoured,
ribbed a extra thin
vychutnej si svou cestu na vrchol

Finale 006

Zase tu byl konec roku a zase (ve světle minulého roku) naprosto šílený nápad vyrazit si na italskou riviéru, do Monackého knížectví a tak dále. Po loňských dosti mrazivých zkušenostech se pro druhý pokus o cestu za opravdovým teplem rozhodli jen 4 človičci, kteří se pohodlně naskládali do jednoho modrého vozítka. Když jsme pak 25. prosince kolem páté přijížděli do Finale a ukazatel teploty na dálnici hlásil 19 nad nulou, věděli jsme, že letos určitě teplo bude. A taky že bylo.

Ještě za světla jsme stihli rozbít náš tábor na Mt. Cucco. První večer byl dosti chladivý díky silnému větru, ale dřevo z místních olivových hájů hoří a hlavně hřeje skvěle. Dokonce tak skvěle, že nějaká ta propálená dírka v drahých pěřových nebo membránových bundách nás nemohla rozhodit. Navíc, když na dobré počasí a lezecké úspěchy pijeme výběrové víno s příchutí kompotovaného liči. Ráno si přispíváme. Není kam spěchat. Celý den máme před sebou a na stěny Mt. Cucca začne sluníčko svítit až odpoledne. I tak lezeme skoro celý den ve stínu. Teplo nám začne být až ve chvíli, kdy už nemůžeme. A tak další den vítězí na jih orientované sektory Mt. Sorda. Nádherné převislé i položené linie, drtíme první malé krapasy a hady. A hlavně je fakt teploučko. Lezeme bez trička a libujeme si jak krásně se opálíme (jen abychom se nepřipekli). Cesta střídá cestu a po

IL RIFUGIO		
Via Lancia 10 Sonda Prosecco 11010 SORDA 17000 CORTINA (TREVISO) Tel. 0422/95911 P. IVA. 0.49.0131593		
QUANTITÀ	NATURA / CANTITÀ (SEI BENE O SEI NEBENE)	PREZZO UNIT.
11	COFFEE	1800
4	VINO	1500
	ACQUA MINERALE	2750
	PIZZA	
	ANTIPASTI	
1	PRIMI PIATTI	120
	SECONDI PIATTI	
CONTORNI		
FORMAGGI		
FRUTTA		
DOLCI - DESSERT		
CAFFÈ - LIQUORI		
MENU A PREZZO FISSO		
Contropagato		
Contropagato non pagato		
servizio		
TOTALE DOCUMENTO €		4820
27-12-06		663
AAH63813/06		

*Kubča v cestě 6a+, Monte Sordo, Finale, Itálie
foto (c) 2006 Macek*

*Učitel v cestě 6b+, La Turbie, Francie
foto (c) 2006 Macek*

dvou dnech jich máme na svém kontě už 15. Večer jdeme horký den oslavit pizzou a vínem do picérky na Mt. Cucco. Hostinec je brzo plný lezců. Skoro každý studuje průvodce, probírá se, kdo co dnes přešel, a spřádají se plány na další den. My máme jasno. Do stanů uleháme nezvykle brzo a ještě nezvykleji brzo vstáváme, balíme vše kromě stanů a míříme do Francie. Auto zastavujeme až u pevnosti francouzského telecomu v La Turbie. Scházíme ke stěnám vypínajícím se nad Monakem a lezeme několik plazivek, jejichž ostré lišty lámou a řežou prsty tak krutě, že se pouštíme, ne proto, že by už nebylo z čeho brát, ale právě a jen díky nesnesitelné bolesti. Večer absolvujeme příjemnou prohlídku Monaka a po nechtěné okružní cestě se vracíme do La Turbie na nocleh. Ráno kupujeme ve vesnici průvodce a míříme do Castellonu. Castellon - podle RT démonická oblast - a má pravdu Haremheb, nejlhčí cesta je za 6b+, nejtěžší za 8c+, a nejvíce cest je někde mezi 7a a 7c. Zase jdeme do triček a drtíme šílené hady v táhlých a extrémně převislých cestách. Zničení jsme raz dva. Teda vlastně po šesti cestách. Jak slunce mizí za vrcholkem protilehlého kopce opuštíme nástupová skaliska Castellonu i Francii a vracíme se do svých stanů na Mt. Cucco. Před námi je poslední lezecký den. Všichni jsme už parádně utahaní. A ani počasí se netváří nijak přívětivě. Je pod mrakem, docela chladno, a vybraný sektor není přesně to, co jsme od něj čekali. Navíc víkend přilákal do skal mnohem více lidí a je tu plno. Nakonec to celkem brzo balíme a jedeme do Finale. Stavíme se v marketu, prokličkujeme pár uliček a vrrrrm na večeři do kempu. Brzo ráno pak balíme svoje věci do modrého šípu a odjíždíme. Po 12 hodinách přistáváme doma. Užili jsme si lezení i tepla a teď si vychutnáme Silvestra a Nový rok. Tak zas o Vánocích...

- učitel -

Jak se člověk stane horským vůdcem

Nedávno jsem se potkal s učitelem... takové dost nezvyklé setkání dvou horolezců – na horách v polosuterénu jedné chaty... Dali jsme řeč jen tak v pantoflích, a jestli bych něco nenapsal do legendárního Climbzinu, když jsem se stal TÍM horským vůdcem UIAGM... Kývnul jsem, i když vlastně ještě pořád ani netuším, o čem budu psát...

Nedávno jsem četl knížku od člověka, který vášnivě propadl lyžování, přesněji se stal závislým na droze zvané PRAŠAN... A pokračuje naplno ve své sebedestrukci i přesto, že si uvědomuje, jak mu lyžování „zkazilo život“, protože nepracuje jako manažer v žádné významné bance, desítky krásných žen si ho nakonec radši nevzalo a všechn jeho majetek se vejde do jeho staré pomačkané toyoty. Nejvíc mu to však vyčítají dva lidé, které označuje krycím jménem MÁMA a TÁTA a kteří ho ale také jako malého stejně nikam jinam než do hor nebrali a učili ho lyžovat dřív než chodit... Do jisté míry je můj příběh podobný, akorát myslím, že úplně obyčejný...

Narodil jsem se v Brně, dětství prožil ještě víc jižněji v Boleradicích mezi vinohrady. O horách bych neměl ani tušení, nebýt rodičů, kteří mě tam s bráchou občas vzali. Už v sedačce jsem se tak nosil po Vysokých Tatrách. V zimě jsme zase pravidelně jezdili do Beskyd a do Jeseníků, kde mě TÁTA s MÁMOU učili lyžovat... když dnes někdy vidím v televizi film „S tebou mě baví svět“, je mi dobře, protože jsem to takhle jako kluk mockrát zažil... byla to PARÁDA.

Pak už to šlo šupem, četl jsem úžasné příběhy zlatokopů Jacka Londona, polární cestopisy Amundsena, Scotta, Pearyho, Byrda i Vojtěcha... v pubertě jsem na běžkách přešel některé naše tehdy ještě československé hory – Jeseníky, Fatru, Nízké Tatry, Vrchovinu... Byla to sice jen HRA na skutečné polárníky o kterých jsem četl, ale díky tomu jsem poznal, co znamená spát v zimě venku a třást se celou noc zimou, těšit se z horkého čaje a usínat v půli věty únavou... Poznal jsem co je to strach a radost, když ho člověk přemůže... stejně jako nekonečná hloubka noční oblohy plné hvězd a volání divočiny, které se nedá popsat a musí se zažít... Ve škole jsem na žebříčku „sexy a šuk“ kluků chyběl, protože se říkalo, že určitě tajně chodím s tuleněm nebo nějakou mrožicí.

Brácha pak jednou přišel domů, vyhrabal prádelní šňůru, knížku Základy horolezectví od Procházký, a už jsme valili TO zkusit na Stránskou skálu, co máme za barákem. Naštěstí jsme náš horolezecký křest přežili a přihlásili se do horolezeckého

JANEK
foto archiv autora

oddílu, kde nás začali všechno učit. Na prádelní šňůře už jen MÁMA sušila naše špinavé lezecké hadry, který jí strašně smrděly a taky nám to pokaždý připomněla... ale nebylo nám pomoci, pro nás to byla vůně skal a velkého dobrodružství... No a pak jsem normálně lezl na skalách a po horách, kam mi čas a peníze dovolily. Někdy se dařilo, jindy méně, a nejvíc naprd to bylo, když mi někde něco prasklo nebo křuplo a muselo to srůstat. To se nedalo lézt a člověk najednou zjistí, jak je to volání divočiny vlastně silný...

A pak jsem poznal pár horolezců z Belgie, lezl jsem u nich a oni zase u nás. Kamarádům se to asi líbilo, protože sem za mnou začali jezdit další, i starší horolezci, a za moji práci mi začali platit. Radili mi, abych se naučil francouzsky a stal se v Chamonix horským vůdcem... smál jsem se. Kde by mě tehdy napadlo, že to tak jednou možná bude. Jenže cesty osudu jsou nevyzpytatelné a v roce 2003 jsem dostal možnost nastoupit pod rakouským vedením do školy horských vůdců a po třech letech martyria kurzů a zkoušek jsem absolvoval závěrečnou zkoušku v Chamonix. Má cesta do hor tak dospěla k další křižovatce - opustil jsem dobře placenou, perspektivní práci manažera v úspěšné firmě a teplo kanceláře jsem vyměnil za život na horách... dál jsem zatím nedošel, a jak to všechno vlastně dopadne, ví BŮH... a to je vše, přátelé...

Tak vám všem přeju štěstí, zdraví a dobrodružství stejně jako sílu v prstech, odvalu a hlubokou radost do Nového roku 2007...

Čau na horách, váš

Janek Bednařík
www.summitguide.cz

foto archiv autora

*Toto je flek pro vašu
reklamu - reklamujte
co chcete, my na to
stejně kašlem!!!
fuck off sponsors*

E x p e d i c e

Pik Kaufman

2006 - 7.134m

Na kopec jsme vyrazili v létě 2006, s batohy nacpanými z 90% léky proti průjmům, z 5% plechovkovým pivem a také lezeckým materiálem. Náš cíl se tyčí nad okolní krajinou, středoasijskou stepí, uprostřed hor zvaných Pamír. Ze střední Evropy je cesta předlouhá, prakticky až na čínské hranice. Cesta je prostě pakárna, která mozek dokonale vygumuje (snad jen dočasně).

zdržení v Džalalábádu a Oši, druhém centru země, přeseďme u ohlodaných kostí šakala(dílo vlků, my jsme měli Power bar gely) do expedičního vozidla značky Ural. Příznačný název, zimní pobyt v gulagu by byl rozhodně příjemnější než svezení v tomto tankobuse. Okna nelze otvírat, i když brzo pochopíme, proč.

Oblaka prachu, k tomu pekelné vedro a dusno dokážou udělat i z nejdolnějšího jedince s životem po životě. Nevadí, na nohy nás zvedá první pohled na hory v dálce. V zajetí šestitisícovek trůní jako král i náš sedmitisícový Pik Kaufman. Cílem části expedice byla aklimatizace na normálce a výstup trasou přes Lipkinovy skály. BC, prosím vystupovat. Od stanového města komerčních expedic se oddělujeme a své podstatně skromnější hadrdomy stavíme stranou. Jenom 3.500m, a permoníci v hlavě?

foto (c) 2006 Vláda Bureš

Moskva - Rusové zavedli víza, a tak 20 hodin posedávání v tranzitu je parádním tréninkem na vyhívání ve stanu v C1. Ale čas zastavit nelze a každé čekání někdy skončí. Biškek je metropolí Kyrgizstánu. Je městem bez historie, založeným Rusy před 150 lety. Semafor pro chodce je přežitek a auta mají silné klaksony, tak k čemu brzdy? Kanály nevedou po evropsku pod chodníky, nýbrž ve formě potoků přímo na ulicích. Ideální pro chov pstruhů. Došlo i na sázky – doskočí dědula nebo ne? Pronajali jsme si byt v paneláku a po návštěvě nezbytných zkorumpovaných a uniformovaných kontrol jsme svedli vítěznou bitvu s nedostatkem spánku a značným časovým posunem.

A k cestování střední Asii..... Silnice jsou nejdříve prvotřídní, stavěné Číňany. S narůstající vzdáleností od hlavního města asfalt došel. Stovky kilometrů po rozpálených prašných cestách dokonale prověří dýchací soustavu, kuřák, bez potřeby kyslíku, je ve výhodě. Cesta vede přes horská okraje Ťan-šanu, přes sedla nahoru a zase dolů. Často vysoko přes 3000 m. Po

foto (c) 2006 Vláda Bureš

foto (c) 2006 Vláďa Bureš

Ale jo, časový posun, rychlý výjezd, nedostatek spánku – a nepomohlo ani zaklínadlo vejdi a zůstaň při jídle. Prostě jsme byli pod pantoflem, když dominantní manželku vystřídala naše střeva. Ráno smlouváme o cenu s majiteli koní a objemné batohy, kamarádsky něžně zvané svině, částečně nakládáme na tato zvířata. V předsunutém BC nás levná vodka sblíží s policejním náčelníkem, zde v letním sídle majitelem nemovitostí - jurty. Zve nás k sobě, ale snad někdy příště. ... Je to jen 90 km podél temně rudé řeky Adyl-su, není kam odbočit.

Cesta do C1 ve výšce 4.300 m je předlouhá, něco kolem 22 km. Panoramatické výhledy na hory před námi i na prašnou červenošedou krajinu za našimi zády jsou fascinující. Nás nechávají poměrně chladnými, neboť časový posun, prach, vedro a únava z cesty si v kombinaci s těžkými batohy a nadmořskou výškou nehezký zařadily na stavu našeho

organismu. Večer jsme v C1, ale více mrtví, než živí.

Více než tříkilometrová severní stěna Piku Kaufman se koupe v ranním slunci před námi, je to však labutí píseň. Počasí se náhle zhoršilo a po několik dní se střídal déšť se sněhem, pro zpestření s občasnými kroupami.

A dál? Expedice vlastně začíná až tady. Cesta normálkou je pro část naší expedice vrcholem snažení, pro ostatní měla být pouhou adaptací na výšku. Vše je jinak, Lipkinovy skály nás až nahoru nepustily, čerstvý, mokrá sněh je silnější než my, přes veškeré odhodlání. Snad příště. Trasa normálkou pouští až do C3, dále po táhlém hřebenu, ve výšce přes sedm kilometrů lze pokračovat až na samotný bod, z něhož cesta vede pouze dolů.

Expedice nedosáhla všeho, co jsme si předsevzali. Počasí a málo času na aklimatizaci byly překážkou. Všichni se však vrátili v pořádku domů, včetně Ondry s plicním edémem. A zbyly tak výzvy pro příště. Děkuji za podporu sponzorovi a teplému prádlu Termovel.

- Vláďa Bureš -

foto (c) 2006 Vláďa Bureš

5. ročník závodů v lezení na obtížnost SLOVÁCKÉ OUPN 2007

NEDELE 4. března 2007

UHERSKÝ BROD

Partneři:

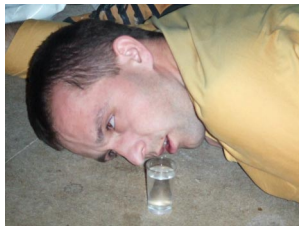
**SINGING ROCK, ROCK POINT, AIX, TRIOP
HUDY SPORT ZLÍN, MONTANA, HO SOKOL UB
VICHŘ PRODUCTION, LNICE**

www.OUPN.wz.cz

Oddílová liga

PŮDA 06

Při příležitosti oslavy kulatého výročí nejmenovaných členů oddílu se na půdě v Dolním Němčí uskutečnil první závod oddílové ligy 2006/2007. A konkurence se sešla vsutku velká. Sedmnáct lidí na startu (z toho 4 baby) asi nečekal nikdo. Prostě akce měla šmrnc a glanc, pít bylo co, padalo se do luxusních výškařských matrací a závodilo se jako o život.

Celkem vzniklo 14 originálních bouldrů, na nichž bylo možné sebrat maximálně 124 bodů. Tohoto maxima však nedosáhl nikdo ze startujících.

Pojďme si zrekapitulovat alespoň některé výkony. Pro zranění prstu se příliš nedařilo Vítkovi, který bral za 100,5 bodu až 5. místo (velké překvapení). Hodně všechny překvapil Kuba, který letos miň pil a víc lezl a celkem vyrovnaným výkonem dosáhl na 103 body a 4. flek. Jako blesk z čistého nebe vlétl do soutěže hostující Vojtěch, který sbíral jeden top za druhým a na pátém bouldru topoval dokonce jako jediný. Určitě zaslouženě získal za 111 bodů, 3. místo. Z domácích si nejlépe vedl v souboji s učitelem malý Kuba, který nasbíral 114 bodů a o pouhého dvaapůl bodu zůstal druhý. Vítězem se ve vyrovnaném souboji a v domácím prostředí stal učitel.

Docela dramatický byl i klasický souboj mezi trojicí Masi, Pólo, Macek. Macek ukázala, že je doma, a klukům to natřela (celkově 9. místo za 83 bodů). Masi byl 10. za 81 bodů a Pól 11. za rovnou osmdesátku.

Podobně sympatická byla i účast závodních nováčků - Petry a Lindy - rozhodně se holky neztratily. A samozřejmě taky Jožka a Med'oš, kteří, ač absolutně nezvyklí na bouldrování, bojovali do strhání těla.

Celou akci provázelo promítání fotek z lezeckých i horolezeckých akcí, které jsme v roce 2006 absolvovali, a nakonec nám Martina s Vojtou promítli pár svých diáků z Afriky.

Na závěr je třeba podotknout, že síly se hodně vyrovnaly a v podstatě nebylo nic jisté předem a bylo nutné tvrdě bojovat až do úplného konce.

Celkové výsledky: 1. Učitel (116,5), 2. Malý Kuba (114), 3. Vojta (111), 4. Kuba (103), 5. Vítek (100,5), 6. Honza (99), 7. Radek (93,5), 8. Luďa (84,5), 9. Macek (83), 10. Masik (81), 11. Pólo (80), 12. Martina (73), 13. Luki (67), 14. Med'oš (59,5), 15. Linda (59), 16. Jožka (48,5), 17. Petra (39).

Kubča ve stropě
foto (c) 2006 Macek

Masi opět dopoval !!!
foto (c) 2006 Pólo

Pořadí oddílové ligy po 1. kole

1. Učitel (15 bodů), 2. Malý Kuba (14), 3. Kuba (13), 4. Vítek (12), 5. Honza (11), 6. Radek (10), 7. Luďa (9), 8. Macek (8), 9. Masik (7), 10. Pólo (6), 11. Luki (5), 12. Med'oš (4), 13. Linda (3), 14. Jožka (2), 15. Petra (1)

Pólo v nástupu do jednoho z bouldrů
foto (c) 2006 Macek

- učitel -

Oddílovou ligu 06/07

podporují světoznámé firmy
vyrábějící pomůcky jen pro dobré climbery:

Halvní partner oddílové ligy 06/07

nejlepší guma na světě...

5.15

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokoláci podnikli na horách, v nížinách i hospodách (+ pár největších bomb s ze světové scény). A jen dodávám, že kdo se neozval, má smůlu - slavný prostě nebude. Holt, naši reportéři nemůžou být všude, a jasnovidci taky nejsou.

Na říjnovém zájezdu do Ospu se **učitelovi** podařilo rozšířit letošní již dost dlouhý seznam osmmínusek přeazených na první pokus o další dva kousky. V Mišej Peči dal v jednom dni mimo jiné i **Mičkena 6c+ OS** a **Kurčji rock 6c+ Flash**.

Kubča Jurčík, známý milovník a fanoušek dívčího tria *Mentolové lízátko*, bouchal na konci října v Ospu **OS** nebo **Flash** cetsy až do stupně **6b+/6c**.

Na stejném zájezdu se zadařilo i **Masikovi**. Ve vyhlášené sportovní Mišej Peči bouchl na **flešáka** cestu **Harry Potter** za **6a+**! Pro Masiho a jeho trenéra jen škoda, že tenhle výkon přišel až poté, co už zaplatili tu bečku, kterou prohráli v sázce s Pólem a jeho trenérem Honzou. Takhle by to totiž Masi asi vyhrál :-)).

V půli listopadu se jelo z Brodu do Ospu znova. Tentokrát v jiném složení. **Macek** v pohodě dávala **6b**čka na **Flash**. A je jasné, že ta dlouhá pauza kvůli zranění znamenala pro Macka jen malé přibrzdění.

Pólo Maršálek se pokusil v Ospu trumfnout Masika. Tím, že dal dvě **6b** v sektoru Babna se mu to povedlo. A co víc, to jedno **6b** dal dokonce OS. Takže Masi by stejně nevyhrál :-)).

Radek Gabrhel si v listopadovém a přitom stále teplem zalitém Ospu lezl v klidu to svoje a **onsajtoval** cesty až do **6b+**.

Lezl i malý **Honzík Gabrhel**. A to cesty kolem páteho stupně, a šlo mu to.

Učitel si konečně splnil to, o co se pokoušel celý podzim, a **osnul** v Ospu v sektoru Babna 37 metrů dlouhou (!) převislou cestu **Tantalove muka** za **7a!**

Nezahálel ani **malý Kuba**, který byl v Ospu s výpravou z Prachovských skal. A dařilo se mu, pašákoví. Na druhý pokus dal cestu **Jumbo 7a/a+ PP**. Bude nám, chlapec, v oddíle chybět, až to ve zbrojováckém učilišti ukončí.

Vítězem prvního kola oddílové ligy (Půda 06) se stal učitel, druhý flek si vybojoval malý Kuba, 3. byl návštěvník z Olomóca Vojta. Více na str. 9.

Na Štěpána není pána, řekli si basketbalisté horolezeckého oddílu Uherský Brod a na tradičním Štěpánském turnaji vybojovali krásné druhé místo.

Na poslední akci tohto roku - zájezdu do Finale Ligure, Monaka a Castillonu se v posledně jmenované, „démonické“ a silně převislé oblasti, kde nejlehčí cesta je je za **6b+** (**7/7+**), podařilo **Radkovi Gabrhelovi** a **učitelovi** dát **flash** cetsu **Atlantis 6c+** (**8-**).

5. ročník závodů v lezení na obtížnost

SLOVÁCKÉ OUPN 2007

NEDĚLE 4. března 2007

UHERSKÝ BROD

Partneři:

SINGING ROCK, ROCK POINT, AIX, TRIOP
HUDY SPORT ZLÍN, HO SOKOL UB, MONTANA
VICHR PRODUCTION, LNICE

www.OUPN.wz.cz

Jak jsme přestavovali stěnu

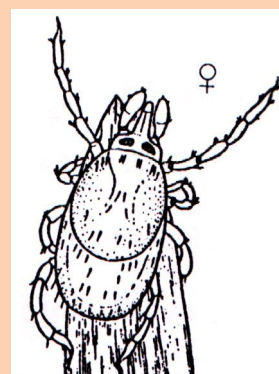
Naše malá, ale i přesto světové parametry naplňující stěnka, se dočkala další malé perestrojky. Na konci listopadu jsme se sešli, abychom zrušili kolmou část stěny, která byla prakticky bez využití. Vznikl nový sektor kopírující malý převisek v zadní části. Rozšířila se nám tak plocha vhodná k zimnímu tréninku. Tak snad to k něčemu bude.

Jako bonus přibylo i pár nových chytů, tentokrát z dílny Andreje Chrastiny. Jeho barevné plastové AIXka teď budou zdobit naši stěnku a nám se určitě zase poleze s o něco větší radostí.

Všem, kteří se na přestavbě stěny jakkoliv podíleli, patří velké díky.

- redakce -

Pozor na acariny

Z vlastní zkušenosti mohu říct o těchto malých, maximálně 4 mm velkých členovcích, jen jedno: Jsou to svině! Již podruhé mně předaly tyhle malé osminohé mrchy boreliózu. Jo, je to tak, mluvím o klíšťatech obecných (*Ixodes ricinus*). Tato nebezpečná zvířata patří do skupiny roztočů (Acarina) se řadí do blízké příbuznosti s pavouky, sekáči, štíry a dalšími nepříjemnými organismy. Klíště je potvora, která musí projít 4 stádii, aby dosáhlo dospělosti a mohlo se dále množit. Před přechodem do dalšího stadia se musí vždy napít krve. Abych byl přesný, je třeba dodat, že ve svém prvním stádiu má tahle potvůrka nohou jen 3 páry. V dospělosti již saje krev jen samička. Klíště může nasátím krve díky zřasené kutikule mnohonásobně zvětšit objem svého těla. Nejraději má krev teplokrevných zvířat (no a mezi ty jaksí patří i horolezec obecný). Aby se klíště mohlo dobře napít musí se pořádně zavrtat svým savým chobotem se zpětnými háčky do kůže svého hostitele. Obvykle takové zavrtávání trvá 48 hodin. Pokud tedy odstraníte klíště ze svého těla do dvou dnů od zakousnutí, máte velkou šanci, že vás tahle nepatrná bestie nanakází žádnou z více jak dvou stovek známých chorob, které na savce přenáší. Při zavrtávání vylučuje klíště do rány cement, který má anestetické účinky, a taky klíště v ráně pěkně zabetonuje. V důsledku toho zavrtané klíště většinou ucítíte až po několika dnech (kdy už vám rána pěkně naběhne), a navíc se ta mrcha dost špatně odstraňuje. Většina chorob, které klíště přenáší, není nijak zásadních. Ovšem ta dvě nejznámější onemocnění jsou pěkně hnusná a mohou být pro člověka i hodně nebezpečná. Borelióza a encefalitida jsou vážně nicmoc. Proti té druhé se dá nechat naočkovat, proti té první ne, a léky (silnými antibiotiky) se s ní bojuje dost špatně, obzvláště, pokud vám ji objeví až po delší době. Proto tyhle největší zástupce rodu roztočů nijak nepodceňujte. I když jsou proti nám úplně nic, mohli by nám pěkně znepríjemnit život některou z chorob, které přenáší.

- toho času boreliózou infikovaný učitel -

Co sa chystá?

- **30 years of POLO** - a nejde o tu krabicu na čtyřech kolech (!!!), ale o našeho drahého Póla, který v únoru oslaví svých 30 let existence mezi námi ufony. K velkému veselí všech proběhne celá akce u Leblochů na půdě a bude opět spojena se závody v boulderingu. A i tento neplánovaný závod se bude počítat do oddílové ligy! A na závěr už jen datum: **3. února 2007**.

- **15. HOROLEZECKÝ BÁL** se uskuteční **10. února** na Bráně. Lístky jsou již v předprodeji (prodává Masik). K tanci a poslechu hraje V.S.P. band a kromě výtečné večere na vás čeká jako vždy bohatá tombola.

- **Boulder závody Bojkovice 07** proběhnou s největší pravděpodobností v sobotu 17. 3. 2007. Kde jinde než na bojkovské bouldrovce.

- **DRYtooling v tělocvičně** - drytoolingové závody na venkovní stěně v Nivnici byly zrušeny a vše se přestěhuje na zatím nejasný termín do tělocvičny. Masi slibuje, že se bude aj zasekávat!!! Moc se těšíme! Přijďte všichni, jde o body do ligy!!!

- **SLOVÁCKÉ OUPN** - 5. ročník! Už to vypadalo, že to letos nebude, ale nakonec jsem povolil. Jestli ale zase přijede jenom pár lidí, tak s tím opravdu končím. Sundávání chytů ve středu 28. 2. 2007. Pak ve čtvrtek až sobotu stavba trať a závod samotný se uskuteční v **neděli** - tzn. **4. 3. 2007**. Předem všem děkuju za pomoc s organizací a závodníkům (hlavně těm našim - ono není důležité vyhrát, ale zúčastnit se) za účast. Sponzoři: AIX, HO Sokol Uh. Brod, TRIOP, SINGING ROCK, LNICE, VICHR production, ROCK POINT, HUDY sport Zlín a MONTANA.

- **TĚLOCVIČNA 07** - druhý ročník boulderových závodů a třetí část oddílové ligy proběhne v tělocvičně opět pod záštitou Macka. Takže se zase můžeme těšit na koláčky, slivovici a perfektní bouldry (co si vymyslíte, to bude). Vše se uskuteční v **neděli 11. března 2007**.

- redakce -

Co sa událo?

V sobotu 13. ledna 07 se u Leblochů na půdě uskutečnila přednáška Tibora „Pípáka“ Valíše a jeho ženy Janči o jejich výletu do Himalájí. Nejen že jsme mohli zhlédnout hafo krásných snímků z Indie, Nepálu a treku okolo Annapuren, ale taky jsme si odpočli v nízkých nadmořských výškách při totálně zmrtevovacím boulderingu. Tak se těšíme, až zase naši kámoši z Brna někam vyrazí a promítnou nám nějaké zajímavé fotečky.

- redakce -

Totál bulvár!!!

Není to tak dlouho, co Lebloši přivedli do oddílu novou členku s modrou krví. Ano, mluvím o princezně Nelly alias Lvici Else. No a teď to začíná vypadat, že to nebude trvat dlouho a do oddílu přibude další Leblochovic štěně. Jen se ještě neví, jestli to bude princ nebo princezna.

- parta chříbských plchů -

Du jú spík ingliš?

Mackův anglicko-český slovník lezecký - part 3

FEATURES, SHAPES

angel	/angl/	úhel
very high angel		velmi ostrý úhel
arch	/a:č/	oblouk
ceiling	/si:ling/	strop
chock stone	/tšok stoun/	vkliněný šutr
chimney	/čimny/	komín
column	/kolem/	sloup
corner	/ko:n/	kout, roh
decomposed	/di'kompouz/	nekompaktní
edge	/edž/	hrana
ledge	/ledž/	police, římsa
lower part	/leuer pa:t/	dolní část
upper part	/aper pa:t/	vrchní část
ridge	/ridž/	hřeben
rock fall	/rok fo:l/	kamená lavina
slab	/slaeb/	police, velká terasa
slot	/slot/	štěrbina, úzké místo
summit	/samit/	vrchol
taper	/teiper/	zužovat se
wedge	/wedž/	klín

KNOTS

knot	/n'ot/	uzel
figure eitht knot	/fíger eit/	osmičkový uzel
watter knot	/wo:t/	lodní smyčka
rappeling	/rapeling/	slaňování
rappel	/rapel/	slanit
abseiling	/abseiling/	slaňování (převzato s němčiny)
prusik up	/prusik ap/	prusikovat

KIND OF ROCK

limestone	/laimstoun/	vápenec
granit	/graenit/	žula
sandstone	/sandstoun/	pískovec
climbing area		lezecká oblast
rules of game	/ru:ls/	pravidla lezení

THE BEST CLIMBING MAGAZIN

SINCE 2005

www.CLIMBzin.wz.cz

Best uff 2006

Protože jsem pochopil, že kalendářní rok končí opravdu až 31. prosince o půlnoci, nechal jsem letos bilancování našich nejlepších výkonů až do lednového čísla. Věřte mi nebo ne, práce to není jednoduchá. Vydolovat ze všech jejich nejlepší výkony je ve většině případů dost obtížné. A tak, pokud vám tu bude něco nebo někdo scházet, nepeskujte mně. Nemůžu být všude, nemůžu všechno vědět a všechno obsáhnout. Ale konec zbytečných keců, a pojďme na to.

SPORTOVNÍ LEZENÍ

Největší progres v obtížnosti opět zaznamenali členové oddílu na sportovních cestách. Absolutní obtížnost se v loňském roce sice nezvedla, ale zato jsme zaznamenali několik zajímavých osobních posunů a taky značný pokrok v lezení na on sight, což je předpoklad pro lezení těžších cest i v horách nebo dlouhých sportovních cestách.

Nováčci (**Magda, Luki, Honza a Petr**) lezli především v Chříbech a to cesty do obtížnosti 6+. Na tomhle místě bych je chtěl povzbudit k tomu aby se nebáli a „tlačili“ se do aut, která téměř každý víkend vyjíždějí za lezením na vápno do Krasu nebo na Slovensko. Přecejen Chříby, ač krásné, jsou pro výkonostní růst příliš malé. Svoje předvedl i **Jožka Tomanec**, který zdolával cesty až do stupně 7-. **Pavel Šerpa Otruba** vylezl letos cesty do klasifikace 7/7+ (**Jokynka** na Kozlovi). Velice zajímavých výkonů dosáhli také Pólo a Masik - a to i přesto, že nejezdili tak často. **Pavel Pólo Maršálek** dal OS cesty až za 6b (7), **Martin Masi Masař** zvládl flash 7-. **Marcela Macek Leblochová** si sezónu odbyla víceméně na jaře, protože poté přišlo zranění, které mělo za následek dlouhou pauzu. Na zájezdech do Arca a Ospu se jí podařilo dát flash cesty až do stupně 6c (7+). **Honza Lekeš** a **Radek Gabrhel** se dostali v tomto roce na stupeň 8-. Honza dal například cestu **Kopytem sem, kopytem tam 8-** na Kozlovi stylem PP. **Radek** přitom dokázal na tento stupeň zvládnout dokonce

*Pólo Maršálek, Potion Magique 6b, Babna, Osp
foto (c) 2006 Macek*

*Radek Gabrhel, Desna bubkica 6b+, Babna, Osp
foto (c) 2006 Macek*

flash, což je jistě obdivuhodný výkon i vzhledem k tomu, jak málo času Radek na lezení venku měl (**Jiné časy 8-** v Moravském Krasu na Vaňouskách a **Atlantis 6c+** ve francouzské oblasti Castillon). Velmi úspěšnou sezónu má za sebou i **Kubča Jurčík**. Prokousával se úspěšně mnoha obtížnými sedmičkami, **zopakoval několik osmnácti a přidal některé nové** (například **Inženiarska 8- PP** na Kamenných Vrátech nebo **Jiné časy 8-flash** v Moravském krasu). Bohužel se mu nepodařilo to, co jsme všichni očekávali - prolomit čisté osmičky, případně i osmplusky. Velmi dobře pokusoval na Skalce ve Vzpomienke 8+, ale do konce sezony nezřetěl. Podobně se mu vedlo i ve Vierkynej na Beckově. **Malý Kuba** dokázal dát na podzim v ospu cestu **8/8+ PP**, a k tomu si ještě přivezl jednu čistou **osmu OS** z Frankenjuru. **Vítek Šobáň** opět cestoval vzhůru po stupnici obtížnosti. Proto u něj ani neuvádím lehčí cesty. Faktem zůstává, že se mu povedlo to, co se nepovedlo jeho parťákovu na laně Kubčovi. Nejprve zdolal **Vzpomienku 8+** a po té přidal i **Finále 9-** (obě na Skalce) a **Teóriu pola 9-** (na Kamenných Vrátech). Opomenout nelze ani **Vierkynu 8** na Beckově. Vítkovi se dařilo i v rychlých přelezech a přelezech na první pokus: **flash Jiné časy 8-**, Moravský kras a **Na pamiatku zlate 8-**, Manín a **na druhý pokus PP Amigo 8-** na Prečíně. **Učitelkej Břet'a Lebloch** se letos snažil hlavně si posunout svoje onsajtové maximum. A to se mu povedlo. Už na velikonočním zájezdu do Arca dal na Mt. Colt cestu **Menisco mania 6c+/7a (8-/8) OS**. Ještě dál se posunul na posledním zájezdu do Ospu, kde v sektoru Babna zvládl 37 metrů dlouhou cestu **Tantalove muke 7a (8) OS**. K tomu je ještě třeba připočítat **dalších 8 cest za 8- OS nebo Flash**. Maximální obtížnosti pak učitel dosáhl v liniích **Manitou 8+/9-**, **Finále 9-**, **Devizový příslib 9-**, **Halucinačná 9-**, **Čoro moro 9-** (všechny na Skalce), **Teória Pola 9-** (Kamenné Vráta), **Netopier 9-** (Manín) a v neposlední řadě **Věčně bez peněz 9-** (Moravský kras). Bohužel ani on nedokázal prolomit čisté devátý stupeň (a to už má čisté devítky z minulých let - 2003 a 2005).

VÍCEDÉLKOVÉ SPORTOVNÍ CESTY

Co se týká vícedélkových sportovních cest, tak na těch se řádilo v podstatě jen na zájezdu do Hollentalu na začátku prázdnin. V podstatě žádná z těžších cest nebyla dána volně. Nejvyšší obtížnosti ve stylu alespoň Free (AF) bylo dosaženo v cestě **Absurdistan 8 Honzou Lekešem a učitelem**. Tu samou obtížnost se oba jmenovaní pokusili překonat i v cestě Disseit von Eden, avšak poslední a nejtěžší délka této cesty byla ochuzena o planžety v nýtech a tak nejvíce lezli v této cestě „pouze“ 8- AF.

Břet'a v předposlední délce cesty Disseit von Eden 8, Blechmauer, Höllental foto (c) 2006 Honza

HORY

Na horách nejvíce řádili **Masik a Honza Lekeš**. Jejich největším úspěchem je bezpochyby výstup na **Grossglockner Palavičeho kuloárem**. Oba výše jmenovaní byli také v zimních Tatrách, kde uskutečnili několik výstupů v okolí Brnčálky. Za zmínku stojí výstup severní stěnou Kežmaráku cestou **Stepanski 4** na Německý žebřík.

Honza Lekeš a Masik po sestupu z Grossglockneru foto (c) 2006 Jencek

Samostatnou kapitolou by mohla být účast **Vládi Bureše** z Luhačovic na dvou expedicích na Pámír - **Pik Kaufman 7.134 m n. m.** (nevystoupil na vrchol) a **Pik Petrovski 4.900 m n. m.**

Letní Tatry jsme navštívili skoro všichni. I přesto bych zmínil výkony **Jožky Tomance**, který zvládl na polské straně Tater hřeben Swinica - Krzyzné, dále přechod Roháčů a na oddílovém zájezdu zdolal Lomničák přes Meděné lávky, Žeruchovo sedlo Pilířem (4) a Kozíu kopku (4). Jinak asi nejtěžším počinem na oddílovém zájezdu byl průstup legendární kasickou - Diretissima severní stěny Malého Kežmarského štítu. Maximální obtížnost 7. Aktéři Honza Lekeš, učitel, Kubča Jurčík a Radek. Dosažený styl bohužel jen AF.

Je také třeba připomenout **Masiho a Radkův** průstup **Žlutou Hranou 6+** na Cimú piccolu v Dolomitech.

Jakub Jurčík v cestě Korsvoldov Tanec 6+, Žeruchovy veže, Vysoké Tatry foto (c) 2006 Honza

MAXIMUM VÝSTUPŮ

Co se týká celkového počtu cest, nemám ode všech přesné údaje. Uvedu ovšem alespoň několik nejzajímavějších čísel. **Jožka Tomanec** dal v loňském roce celkem **181 cest**, z toho 80% na prvním. Hodně cest nasbírali taky **Kubča Jurčík** a **Vítek Šobáň**. Oba zvládli přes **400 výstupů**. Největšího počtu výstupů dosáhl **učitel (429)**.

ZÁVODY

Co se týká účasti na nejrůznějších závodech, začátkem roku byla trojka **Vítek Šobáň, učitel a Macek** na **boulderových závodech v Bojkovicích**. **Macek** si tam vylezla **3. místo**. Na začátku září pak dvojky **Masik-Pólo** a **Kubča-učitel** absolvovali **Chřibského Hnědáka**. **Pólo s Masim** byli celkově **sedmí, učitel s Kubčou** dojeli **druzí**. Celkovým **vítězem oddílové ligy** se stal **učitel**. **Druhý byl Vítek Šobáň** a **třetí** skončila díky započtení bodů za závod z Bojkovic **Macek Leblochová**.

Na tomto místě bych chtěl zdůraznit, že není v mých silách zaznamenat ani zmínit naprosto všechny výstupy. I když se snažím oddílovou scénu sledovat co nejvíce, určitě mi semtam něco uteče. Takže vy, co si myslíte, že jsem o vás měl napsat, a já to neudělal, se prostě příště sami ozvěte.

At' vám to letos leze ještě líp!

- podle rubriky Hot sport news a vlastních poznámek sestavil učitel -

Není zákaz jako zákaz

aneb Co nám v Chříbech nadělila pod stroměček OVK?

Chříbské skály byly v době kdy jsem s lezením začínal naprosto zapomenutou oblastí. Byla to doba, kdy se řešily takové problémy jako Kašpárkův hrobaček nebo Vysoké napětí a na zapadlé, omechované a sporadicky odjištěné Chříby si v té době vzpomněl jen málokdo. Ložit tam jezdili jen místní znalci a pár začínajících. Skály byly čisté, bez magnézia, bez davů lidí.

Střih!

Je tu rok 2006, mnohé skály prošly radikálními změnami. V Chříbech proběhlo přejištění, dojištění, očištění, ale i zasikování, odsekání, zrušení starých cest a přelepení novými (trvalo to dlouhou dobu snad už někdy od roku 2000). Objevení nových šutrů, na kterých vznikly novodobé pomníky autorů, protože zapadlost a odlehlost těchto mikrooblastí a nízký počet cest nikoho k lezení nepřilákají. Spousta změn, které vyvolaly vášnivé diskuze a hlavně - do Chříbů začalo jezdit mnohem, mnohem více lidí. Výsledek těchto nájezdů na sebe nenechal dlouho čekat - Kozel je už více bílý než pískově žlutý a pod skalami potkáte téměř každý víkend mraky lidí.

Přišly Vánoce a s nimi Ježíšek. Ti, jejichž činností se tak radikálně změnil podmínky v Chříbech, přicházejí se zákazem. Nevím, kým zvolená subkomise Chříby podala návrh a Oblastní vrcholová komise Moravské pískovce rozhodla, že se prostě nepoleze. Až dosud jen moje postřehy a názory. Dál už si to přeberte, jak chcete. Koneckonců z Brodu je to stejně blíž na Skalku nebo Beckov. A ještě vždy se můžete připojit ke Svišťovi a Kubovi Novákovi, kteří založili Komisi přátel zimního lezení v Chříbech.

Omezení lezecké činnosti v oblasti Chříbů

Oblastní vrcholová komise Moravské pískovce vydává na doporučení regionální subkomise Chříby následující omezení pro lezení na Chříbských skalách.

Preambule

Vzhledem ke stále se zvyšující zátěži Chříbských skal lezeckou činností se Oblastní vrcholová komise Moravské pískovce rozhodla vydat toto omezení jako snahu o minimalizaci poškození skal vlivem lezení po skále namáhané značnými teplotními změnami během zimních a brzkých jarních období. Oblastní vrcholová komise Moravské pískovce doufá, že toto omezení přispěje k zachování Chříbských skal a osazeného jištění dalším generacím lezců i ostatním návštěvníkům Chříbů.

Čl. 1

Místní působnost

Toto omezení se vztahuje na všechny skály v oblasti Chříby.

Čl. 2

Lezecká omezení

Zakazuje se lezecká činnost v období od 1.1.2007 do 31.3.2007.

Zakazuje se tvorba nových cest v období od 1.1.2007 do 31.3.2007. Tvorbou nových cest se rozumí čištění skály, slaňování zamýšlenou linií, zkoušení kroků, vrtání děr na jištění, osazování jištění apod.

Čl. 3

Závěrečná ustanovení

Toto omezení je závazné pro členy ČHS a pro horolezce organizované v UIAA.

Toto omezení nabývá účinnosti dnem 1.1.2007.

Schváleno Oblastní vrcholovou komisí Moravské pískovce dne 30. listopadu 2006.

Členy subkomise Chříby OVK Moravské pískovce (a návrh na časové omezení lezení v Chříbech podali) jsou pánové: Jaroslav Blatný, Michal Rožek a Marek Zavřel.

Na závěr jen doporučuji absolvovat turné po diskuzích k tomuto tématu na lezci a na stránkách hradištského horoklubu.
<http://www.lezec.cz/clanky.php?key=5469>
<http://www.climbers-uh.net/vzkazy/aktualne.aspx>
 - doprovodný text učitel, text omezení podle www.lezec.cz -

Osvětímanská jehla
 ilustrační foto (c) 2004 učitel

Každý správný climbér čte

CLIMBzin

V příštím čísle mimo jiné:

Horké informace z blízkých i vzdálených skalek a hor, kreslený ftip, mazec a kazec, rubrika na přání, reporty z Půdy II a 5. ročníku S-O, možná i nějaké ty drby chříbských plchů a mnoho dalších hňupin.

www.climbzin.wz.cz

Rubrika na přání

pro Kašpara, Melichara a Baltazara

Výtěžek z prodeje tohoto čísla časopisu CLIMBzin bude věnován na konto Tři králové. Děkujeme, že i vy podporujete tak dobré věci jako zmrzlinový pohár, ligu za zrušení lezeckých omezení a rubriku na přání.

ZMER SI HO!

oprava výsledků anketě BBC

Na základě dopisu Dr. P. Haberu, který přišel k nám do redakce, oznamuji, že uherskobrodští sokoláci v anketě BBC ZMER SI HO! skončili hluboko pod průměrem. Při kontrole výsledků totiž TEAM Dr. P. Haberu zjistil, že námi uvedené míry jsou v jednotkách SI (tedy v centimetrech), zatímco všechny ostatní zaslané míry od ostatních účastníků anketě (kterých bylo shodou okolností přesně 666), byly v anglosaských jednotkách, tedy v palcích. Sám Dr. Habera si tohoto omylu všiml až dodatečně. Po převedení na správnou míru pak bylo zjištěno - jak jsem již uvedl výše, že jsme pod míru. Dr. Habera k tomu dodává: „Vy nic nedělala z toho, to normální. Pod míru být my všichni. I já. Alespoň moje wúman to tvrdit!“

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! Upiš se Ďáblu!!!

*Satane, stůj!!!
Já ti teď
předvedu
pekelně ostrý
boulder! Když
ho dám onsajt,
tak mně zajišťíš
nesmrtelnost a
nehynoucí slávu
na lezeckém
nebi!*

SPOLEČNÉ TRÉNINKY NA STĚNĚ V UB:

ZAČALA TA PRAVÁ TRÉNINKOVÁ SEZÓNA, TAKŽE SI DOPŘÁVEJME LEZENICI NA NAŠÍ SVĚTOVÉ STĚNCE
středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16

Co dělat mezi tréninky a občas i místo tréninku, ví nejlépe Kubča Jurčík. Tak kdyžtak se ho zeptejte - je to prý příjemné zpestření zimní přípravy.

(c) 2007 autoři článků, fotografií a kreseb, hlavní grafik a celá redakce CLIMBzinu

Texty neprošly žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá), a navíc vyjadřují názory a postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce!!!

CLIMBzin

občasný zpravodaj horolezeckého oddílu
TJ SOKOL Uherský Brod

šéfdirigent: učitel; grafika: teacher
angličtina: Macek

foto: šeci z oddílu, občas někdo iný, sem-tam kradené
gramatická korektúra: paní učitelka Křížová - děkujeme
pressssss: Macek

volně ke stažení na www.CLIMBzin.wz.cz

Vítáme všechny vaše zprávy o lezeckých i jiných dobrodružstvích. Příspěvky, včetně fotografií, zasílejte na climbzin@seznam.cz